

DEMOS-u ISPUNJENA STARA ŽELJA IRENA U VLADU, BORAN U CENTAR

Irena Joldžić uskoro bi, zbog isteka mandata, trebalo da napusti funkciju direktora Centra za socijalni rad u Banjaluci. Fotelja u ovoj javnoj ustanovi bila je interesantna ne samo vladajućoj stranci. Magazin Faktor saznaće da DEMOS nikada nije oprostio SNSD-u imenovanje njihovog čovjeka na direktorskiju poziciju u Centru za socijalni rad, budući da je ona, nakon stranačkog dogovora i izbora 2018. godine, pripala partiji Nedeljka Čubrilovića.

Novi direktor Centra za socijalni rad trebalo bi da bude Boran Bosančić, kada DEMOS-a, koji se nije dugo zadržao u upravi „Vodovoda“, nakon što je gradonačelnik Draško Stanivuković postavio svoje ljude u ovo gradsko preduzeće.

Svojevrsna rotacija kadrova pomenutih stranaka je već dogovorena na nivou gradske većine i, kako saznajemo, trebalo bi da uskoro bude i formalno provedena.

Početkom aprila Gradska uprava raspisala je konkurs za novog direktora, a poziv za prijavu potencijalnih kandidata bio je otvoren do polovine ove sedmice.

Irena Joldžić je sestra ministra prosvjete i kulture Srpske Natalije Trivić, a na mjesto direktora Centra za socijalni rad imenovana je 2018., gdje je i provela pun mandat.

Prema saznanjima magazina Faktor, Joldžićeva bi uskoro trebalo da „završi“ u Vladu Republike Srpske. Za nju je spremna fotelja u jednoj od novih uprava, koje je osnovala Vlada Srpske, a obuhvata oblast u kojoj je i do sada radila.

B.I.

FAKTOR
Izdavač:
A Media d.o.o
Gundulićeva 33/4
Banja Luka

direktor: Drahmi Misnik
glavni i odgovorni urednik: Nenad Trbić
redakcija:info@faktormagazin.ba, desk@faktormagazin.ba
marketing:marketing@faktormagazin.ba
faktormagazin.ba
štampa i distribucija: N.I.G.D. Nezavisne novine, Banja Luka
Novine FAKTOR su upisane u Registar javnih glasila RS pod rednim brojem 697 po rješenju broj 07.06/053-46/21-2
Sedmično izdanje, svakog četvrtka, latiničnim pismom

Сњежана Новаковић Бурсаћ
@BursacNovakovic

Срећан јубилеј
Радио-телевизији Републике Српске.

Сјећам се почетака, пратим развој, схватам значај и осјећам понос, посебно када примјетим напредак.

Хвала свима који су знањем, ентузијазмом и љубављу учествовали у настанку, опстанку и развоју моје/наше @RTRSvjesti.

”

Snježana Novaković Bursać

Srećan jubilej Radio-televiziji Republike Srpske.
Sjećam se početaka, pratim razvoj, shvatam značaj i osjećam ponos, posebno kada primjetim napredak.
Hvala svima koji su znanjem, entuzijazmom i ljubavlju učestvovali u nastanku, opstanku i razvoju moje/naše @RTRSvjesti.

Dr Sonja K-J
@DrSonja_K_J

U obrazovne ustanove vezane za zdravstvo uvesti predmet "Ophodenje sa i pred pacijentima i osobama u pratnji".

11:36 · 19 apr 22 · Twitter for Android

”

Dr Sonja K-J

U obrazovne ustanove vezane za zdravstvo uvesti predmet "Ophodenje sa i pred pacijentima i osobama u pratnji".

Čarna VV
@VBacanin

Iz osušenog stabla trešnje nikla je nova trešnja...
Čudo života

”

Čarna VV

Iz osušenog stabla trešnje nikla je nova trešnja...
Čudo života

KOD IVANIĆA SVE MASKE PALE

Porodiča Britanskih namjera

Jake su i duboke britanske veze Mladena Ivanića. I porodične i poslovne, tvrde upućeni. Dosežu do granice da je zadnje sankcije Velike Britanije, koje ne pogađaju samo pojedine zvaničnike Republike Srpske, već i građane Republike Srpske, lakonski opravdao racionalnom politikom Ujedinjenog Kraljevstva?! A kakva je kroz istoriju ta politika, uglavnom, bila prema pripadnicima njegovog naroda, najbolje je opisao Pekić, i to u kratkim crtama, u svojoj priči „Srbi i četiri engleske zablude“. A od tada se malo šta promijenilo, osim aktera s obje strane. Istina, i ranije je kod Srba bilo pojedinaca, poput nekih iz PDP-a, predvođenih njenim počasnim predsjednikom, koji su bili zagledaniji u britanske otoke, više nego što su na djelu branili domaće interese.

Vladimir Ivanić

PRIZNAO DA SE DOGOVARA SA STRANCIMA

Iako je Ivanić, nakon prividnog povlačenja iz vrha stranke, često igrao ulogu dobro obavješteneog analitičara, lukavo maskirajući dobre veze sa britanskim i još nekim stranim političarima, od toga je nakon zadnjih sankcija ipak odustao. Govoreći, 18. aprila, za jednu sarajevsku televiziju, priznao je da može uticati na odluke stranih zemalja prema Republici Srpskoj. Valjda ih je i uvjerio da je njena opozicija toliko „jaka“ da bez nasilnog uplitanja stranaca nikada neće doći na vlast. Kao iskusni političar i odličan glumac na konkretno pitanje pokušao je da negira koliki uticaj London ima na njegov život. Stoga su pojedini mediji podsjetili da su najbliži članovi njegove porodice, po sopstvenom priznaju, ponosni državljeni Velike Britanije. Kao svojevrsna potvrda internetom kruži i fotografija koja prikazuje Vladimira, sina Mladena Ivanića, na ceremoniji dodjele državljanstva Velike Britanije, na kojoj se zakleo da će služiti kraljici, svojoj novoj državi i njenoj za-

stavi. A pasoš te zemlje je jedan od onih koje je teško dobiti. Ivanić mlađi je taj dugotrajan i kako kažu, nimalo lagan proces prolaska kroz birokratske i druge prepreke - lako savladao. Što se tiče Britanije, reklo bi se kod Ivanića sve ide po onoj staroj izreci: „Kakav otac, takav sin!“

GRADE TUĐU IMPERIJU

Stariji Ivanić je, poput njegovih stranačkih kolega, bezbroj puta kritikovao vlast zbog odlaska mladih iz Srpske, prečekujući da njegov nasljednik, nakon što je završio studije finansijskih i bankarstva, ostao da živi u Velikoj Britaniji. Iako se pokazao kao veoma dobar britanski đak, u svakom pogledu, nije došao da pomogne razvoju Republike u kojoj je rođen, a za koju se iz londonskih velikih stanova deklarativno zalažu i u PDP-u, prodavaajući banke za jedan evro. Mladenov nasljednik, kao punopravni državljeni Velike Britanije, nakon studija gradi ekonomiju te zemlje, budući da mu preduzetničkog anglosaksonskog duha ne manjka. Na društvenim mrežama Ivanić junior je podijelio infor-

macije koje govore da je potpredsjednik sektora za korporativne finansije u kompaniji BNP Paribas UK, te da ima i direktorskou poziciju. Pohvalio se ranije i poslom u Hulihan-Lokey investment banci. Banjalučki mediji su zabilježili i da je bio veoma uspješan još 2012. godine i da se našao među finansijerima CASS business škole pri Londonском univerzitetu, a oni su mu se zahvalili time što se njegovo ime našlo i na bilbordu!

PORODIČNA FRANŠIZA

Ivanići nikako nisu simbol stranaca koji pokušavaju da se snađu

u zemlji drugog jezika, tradicije i kulture. Za razliku od junaka „Romana o Londonu“, oni se u Engleskoj osjećaju veoma prihvaćeno. Još iz vremena kada je Mladen Ivanić postdoktorske studije, uoči aktivnog bavljenja politikom i osnivanja svoje stranke, pohađao u trećem najvećem gradu Ujedinjenog kraljevstva. To su tek bili sitni počeci na britanskom putu, a o kojem malo govori, pravdajući se ovdašnjim u narodu omiljenim teorijama zavjere. A kako se bliže izbori, stariji Ivanić se vraća u centar pažnje medija koji dešavanja u Srpskoj mahom prate iz

KO O ČEMU, IVANIĆ O POŠTENJU!

Ne zaboravalju se lako ni raniji politički radovi Ivanića i njegovog PDP-a, dok pokušavaju da se nametnu kao šefovi opozicije u Srpskoj. Nema nade ni da bi novi njihov pokušaj učešća u vlasti bio bolji od ranijeg mandata, u kojem su pred očima Ivanića, udobno zavaljenog u fotelju u Predsjedništvu BiH, iz koje nikada nije pokrenuo pitanje zaštite vitalnog nacionalnog interesa Republike Srpske, bošnjački kadrovi u Obavještajno-bezbjednosnoj službi prisluškivali predsjednika Srbije Aleksadra Vučića. Stranci, treba li reći Britanci, u isto vrijeme su pažljivo odabranim nevladnim organizacijama i podobnim medijima šakom i kapom dijelili milione, te se mijesali direktno u izborni proces. Prošle su od tada samo četiri godine, a svaka sličnost sa sadašnjim akterima je sve, samo ne slučajna.

G.G.

MILJENICI GRADONAČELNIKA DRAŠKA STANIVUKOVIĆA

Gradjevinarstvo „Kos“ i dalje najbolje čupa PANJEVE U GRADU

Gradjevinarstvo „Kos“ i dalje je omiljeni mali gradjevinar Draška Stanivukovića. Ako treba ukloniti zemlju, pokositi živicu, ukloniti žardinjere, postaviti bagere za fotografisanje gradonačelnika - zna se ko je najdraži neimar srednje kategorije. Čim je granulo proljeće, ova, kako kažu upućeni u dešavanja u kabinetu Stanivukovića, favorizovana firma je počela sa uklanjanjem, narodski rečeno, svega i svačega sa gradskih ulica i javnih površina. U samo nekoliko dana aprila preduzeću „Kos“ isplaćeno je 30.965 KM za svega nekoliko sitnijih poslova obavljenih u martu.

DAO NAŠIH 30.000 KM

Sve u svemu, Građevinarstvo „Kos“ samo u martu je uradilo, a u aprilu naplatilo posla od gradske uprave Banjaluka i to u vrijednosti od 31.000 KM. Omiljeni bagerista Draška Stanivukovića tako i dalje „jaše“ po Banjaluci. Za razliku od terase Kajaka bar nešto i rade. Čiste smeće, čupaju drveće i korijenje, čiste korita rijeke, uklanjanaju žardinjere i prikolice sa privatnih posjeda. Sezona je tek počela, a ambicija mladog gradonačelnika nema granica.

RADE I PO PRIVATNIM KUĆAMA?

Građevinarstvo „Kos“ čistilo je u martu obrušenu zemlju u koritu rijeke u Dragočaju. Zajedno sa odvozom zemlje na deponiju, sve je koštalo 4.100 maraka. Nakon toga, gradonačelnik je istu firmu angažovao na uklanjanju prikolice u Rebrovcu. Skandal je izbio zbog činjenice da su Kosovi radnici pokušali da uklone privatnu prikolicu sa privatnog imanja Silvija Vukadinovića (unuka Bože Vukadinovića, poznatog

vozača „Zida smrti“ u Banjaluci). Građevinarstvo „Kos“ je ispoštovalo naređenje Komunalne policije i gradonačelnika, ali očigledno nisu znali gdje će sa spornom prikolicom. Prvo je deponovana u Poslovu zonu Ramići, da bi je nakon toga transportovali u ulicu Jovana Bijelića. Za ovaj posao šlepanja uredno su od grada naplatili 819,00 KM.

KOSIDBA TRAVE U DECEMBRU?

Gradonačelnik je ovu firmu ponovo angažovao

da rade ono što izgleda samo oni znaju da rade u decembru i kada za to vrijeme nije. Zadnjeg dana prošle godine naplatili su 10.000 KM za košenje, uklanjanje živice, niskog rastinja i drvenastog korijenja u jednoj banjalučkoj ulici u šrem centru grada. Tada su naplatili 100 maraka po kvadratu krčenja, u zimskom periodu!?

Ovaj put iz gradske administracije bili su malčice „pametniji“. Preduzeće „Kos“ je angažovano krajem marta da ukloni pomoćne

objekte, sadnice voća, panjeve i sve to da odvezu na gradsku deponiju. U fakturama su pokazali da umiju da rade i lukavije pa nisu naveli o kojoj količini panjeva i sadnica se radi, ali i o koliko je bilo krčenje po kvadartu, ali je poznato koliko su plaćeni za ovaj posao. Tačno 4.640,22 marke.

VIŠE OD „STOJE“ PO ŽARDINJERI!

Očigledno ne biraju

posao pa su, onako usput,

uklonili dvije žardinjere

V.S.

Bez obzira na sve opstrukcije

**Dubrovnik i Sarajevo
NEĆE moći osporiti
aerodrom u Trebinju**

Od izgradnje aerodroma u Trebinju neće se odustati, potvrdio je za Faktor gradonačelnik Trebinja Mirko Ćurić. Ne vidi razlog da države u regionu sprečavaju njegovu izgradnju, jer će isti biti važan segment u saobraćajnoj komunikaciji i imaće veliki uticaj na privredu i razvoj ne samo Trebinja, već čitave Hercegovine, Republike Srpske i BiH. Radi se, pojašnjava Ćurić u razgovoru za naš magazin, o ozbilnjom višemilionskom projektu Srpske i Srbije, koji će biti sproveden u skladu sa svim relevantnim zakonskim regulativama iz oblasti gradnje i zaštite životne sredine. Stoga, nema osnova, kako naglašava, za pojedine tvrdnje iz Dubrovnika, koje su politički motivisane, jer je ideja o izgradnji trebinjskog aerodroma gotovo pa starija od aerodroma u Čilipima. Ćurić objašnjava za Faktor da ni koronavirus nije spriječio turiste da posjete grad koji ima više od 270 sunčanih dana u toku godine.

FAKTOR: Kako komentarišete najave dubrovačkih vlasti da će spriječiti izgradnju aerodroma u Trebinju?

Ćurić: Izgradnja aerodroma u Trebinju je pitanje od vitalnog interesa ne samo za Trebinje, već za Republiku Srpsku i cijelu BiH. Pošto je riječ o unutardržavnom pitanju, ne vidimo razloge da države u regionu inhibiraju ili sprečavaju izgradnju, posebno ako imamo u vidu da se radi o ozbilnjom višemilionskom projektu koji će biti sproveden u skladu sa svim relevantnim zakonskim regulativama iz oblasti gradnje i zaštite životne sredine.

FAKTOR: S tim u vezi, postoji li osnov za tvrdnje gradonačelnika Dubrovnika Mate Frankovića, ili su razlozi protiv trebinjskog aerodroma neke druge prirode?

Ćurić: Aerodrom u Trebinju nije nova ideja. Inicijativa je bila aktuelna i pedesetih godina prošloga vijeka, međutim, politika toga vremena se pobrinula da aerodrom ipak bude izgrađen u Čilipima. Trebinje tada nije bilo prepreka Dubrovniku, pa isto tako očekujemo

da politika ovoga vremena, odnosno aktuelna vlast u Hrvatskoj, ne bude prepreka izgradnji trebinjskog aerodroma. Prilikom izgradnje biće ispunjeni svi neophodni uslovi, građevinski i ekološki, u skladu sa projektnom dokumentacijom i elaboratima na osnovu kojih ćemo realizovati cijelokupni projekat. Naravno, ono što smo čuli od gradonačelnika Dubrovnika upućuje na političke motive koje ne možemo smatrati opravdanim, jer danas nije moguće graditi ni najobičniji individualni objekat, a da niste ispunili uslove za izgradnju i zaštitili životnu sredinu. Tako da komentar da će aerodrom ugroziti izvorište rijeke Oble nema uporište u realnoj situaciji, jer je izgradnja aerodroma u Trebinju veliki projekat u kome će biti ispoštovana svaka procedura, a radiće se prema stručnim elaboratima koji jasno propisuju mјere zaštite životne sredine, kao i svim zakonskim i ekološkim standardima.

FAKTOR: Da li će se zbog svega odustati od zajedničkog projekta Republike Srpske i Srbije u vezi sa izgradnjom aerodroma Trebinje?

Ćurić: U pitanju je projekat od ključnog privrednog i ekonomskog značaja za Trebinje, ali i za šire područje.

S obzirom na to da se geografski nalazimo na samom jugu države, aerodrom predstavlja važan segment u našoj saobraćajnoj komunikaciji i imaće veliki uticaj na privredu i razvoj ne

samo Trebinja, već čitave Hercegovine, Republike Srpske i BiH. Upravo iz razloga što aerodrom u Trebinju nije isključivi interes uže zajednice, već se tiče napretka i razvoja na višim nivoima, bićemo istražni u našim namjerama da on, nakon više od sedamdeset godina od inicijalne ideje, bude izgrađen u Trebinju.

FAKTOR: Protivnika izgradnji aerodroma u Trebinju, nažlost, ima i u BiH, jer je i

ministica inostranih poslova Bisera Turković na nedavnoj sjednici Savjeta ministara povukla saglasnost na prvočitni memorandum o saradnji Srbije i BiH u vezi sa ovim projektom. Kako to komentarišete?

Curić: Imajući u vidu činjenicu da će izgradnja aerodroma imati povoljan uticaj kako na Republiku Srpsku, tako i na čitavu BiH, ne bi trebalo da iko u BiH bude prepreka izgradnji.

U svijetu globalnih kretanja i ubrzanog povezivanja, saobraćajna infrastruktura je od vitalnog značaja za razvoj, ali i za opstanak ljudi na ovim prostorima.

Očekujemo da će svi nivoi BiH vlasti pokazati odgovornost i spremnost da nas podrže, bez obzira na lične ili političke preferencije pojedinih ministara u Savjetu ministara BiH. Ne vidim nijedan valjan razlog da bilo ko iz BiH sprečava projekt, posebno ako imamo u vidu da zvanični predstavnici Republike Srpske nikada nisu sprečavali projekte u Federaciji. Ovo je upravo projekt zahvaljujući kojem ćemo se bolje povezati sa regionom i svijetom i projekt kojim ćemo zadržati našu omladinu, otvoriti nova radna mesta, unaprijediti privrednu sliku i poboljšati standard, a to svakako treba da bude dovoljan motiv, ali i obavezujuća odgovornost svakog ministra u Savjetu ministara, pa tako i gospode Turković.

S.S.

NOVA RADNA MJESTA

FAKTOR: Šta bi aerodrom značio ne samo za vaš grad, već i regiju, te Republiku Srpsku i Srbiju?

Ćurić: Aerodrom će unaprijediti razvoj Trebinja, Republike Srpske i BiH po više osnova. U prvom redu omoguće nam brži privredni rast, posebno u oblasti turizma u kome bilježimo odlične rezultate, a čiji će pozitivni efekti sasvim sigurno imati povoljan uticaj i na okruženje.

Kao važan infrastrukturni projekt saobraćajnog povezivanja, izgradnjom aerodroma omogućimo bolju konekciju sa Hercegovinom i južnim dijelom Republike Srpske i podići nivo investicija u Trebinju.

Kao što sam već rekao, očekujemo da će se proširiti tržiste rada, otvoriti nova direktna i indirektna radna mesta i poboljšati ukupna privredna slika Trebinja i Hercegovine.

Zahvalni smo Srbiji što se opredijelila da finansijski podrži ovaj projekt koji ujedno predstavlja znak dobre saradnje, uvažavanja i želje da čitav region napreduje.

BOLNICA I DUHOVNI CENTAR MRKONJIĆI

FAKTOR: Koji važniji privredni i infrastrukturni projekti očekuju Trebinje u narednom periodu?

Ćurić: U narednom periodu, osim aerodroma, planiramo i niz drugih kapitalnih projekata kojima ćemo unaprijediti opšte uslove života i standard građana. To su projekti koji se takođe odnose na povećanje privrednih kapaciteta kao npr. izgradnja slobodne zone u Trebinju i poslovne zone Volujac u kojima ćemo omogućiti niz različitih pogodnosti za poslovanje privrednih subjekata. U pogledu unapređenja saobraćajne infrastrukture, imamo velike projekte izgradnje istočne i zapadne obilaznice kojima ćemo dodatno unaprijediti putnu komunikaciju sa Trebinjem, a u pogledu zdravstvene zaštite planiramo projekt izgradnje nove bolnice.

Takođe, u narednom periodu namjeravamo nastaviti sve potrebne radove na izgradnji Duhovnog centra Mrkonjići i radove na revitalizaciji Starog grada u Trebinju.

PRVO TURISTIČKO MJESTO SRPSKE

FAKTOR: Da li se turisti, nakon putnih i drugih ograničenja uslijed pandemije koronavirusa, ponovo u većem broju vraćaju u Trebinje i koja su turistička očekivanja za naredni period?

Ćurić: Trebinje iz godine u godinu bilježi izuzetne rezultate kada je riječ o posjetama turista, zbog čega i nosimo epitet prvog turističkog mjesto u Republici Srpskoj. Korona je, kao i svugdje u svijetu, uticala na broj posjeta Trebinju, ali ne značajno. Prema našim podacima, u 2019. godini zabilježili smo posjete turista iz preko 90 zemalja svijeta i 100.000 noćenja, dok smo u 2021. godini takođe imali sličan podatak – oko 100.000 noćenja u sezoni.

Ovi podaci govore da je Trebinje izuzetno atraktivno turističko mjesto i to nas motiviše da se daje razvijamo, povezujemo, gradimo i radimo na unapređenju naše ponude, jer smo svjesni da u ovoj oblasti postoji izuzetan razvojni kapacitet. Trebinjski turizam se posljednjih godina značajno transformisao.

Koncept tranzitnog turizma odavno je prevaziđen, jer se sve veći broj turista opredjeljuje da boravi u Trebinju više dana i da odavde posjećuje gradove i mesta u regionu.

To nas jako raduje i zbog toga imamo potrebu da unapređujemo turističku ponudu, kreiramo nove sadržaje koji mogu biti interesanti potencijalnim turistima i posjetiocima, a da sve to bude kvalitetno, ekonomski opravданo i dobro za našu zajednicu i šire okruženje.

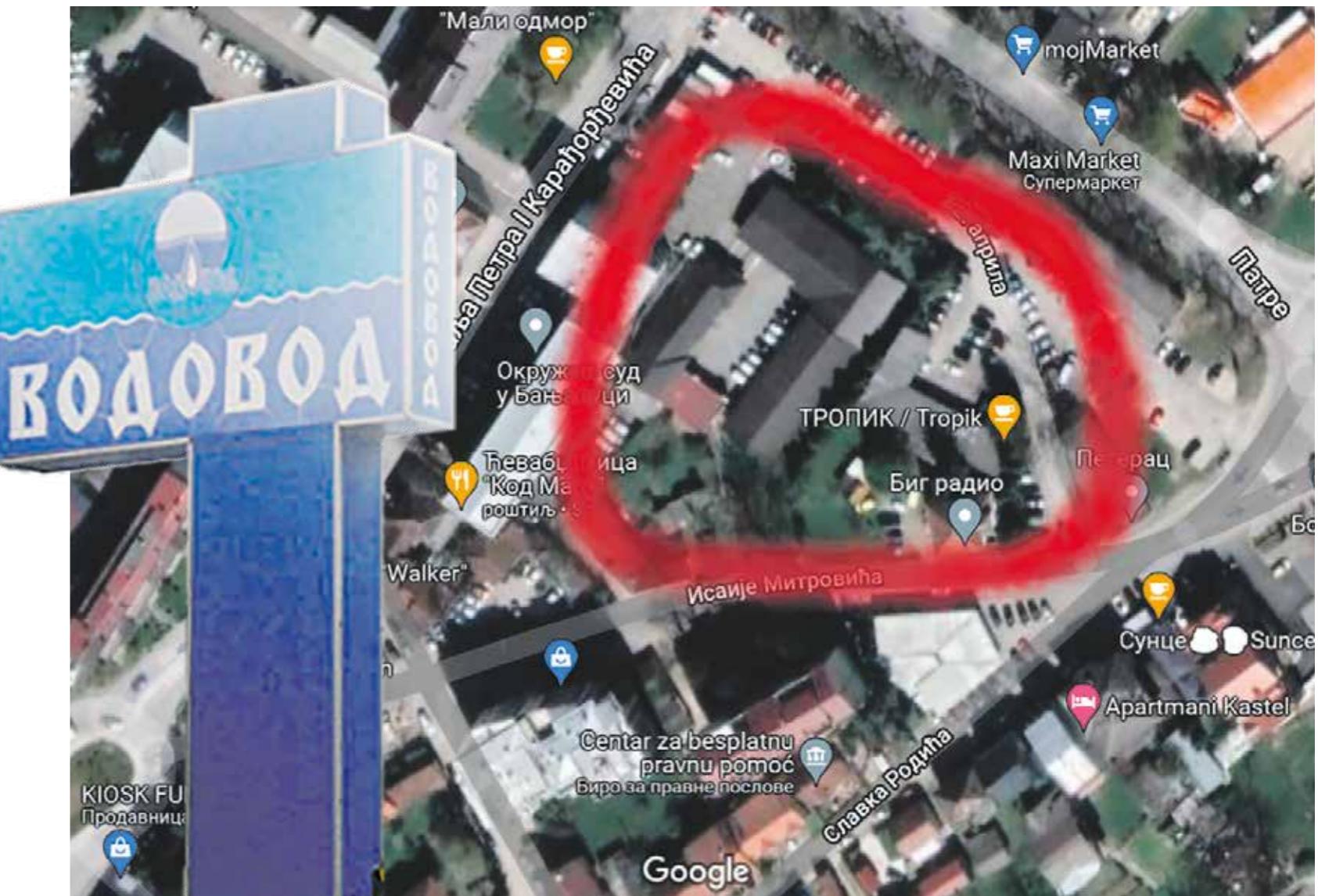

PREVARA VIJEKA!

Otimaju zemlju Vodovoda U CENTRU BANJALUKE!

Na pomolu je velika prevara sa milionski vrijednim zemljistom Vodovoda, u namjeri da se jednom poznatom tajkunu omogući da se dokopa izuzetno atraktivnog placa u centru Banjaluke, saznaće magazin Faktor.

Prema našim saznanjima, direktor banjalučkog Vodovoda Predrag Duduković, u dogовору са градонаčelnikom Draškom Stanivukovićem, namjerava da povuče ranije pokrenutu parnicu protiv firme pomenutog gradskog moćnika. Na taj način bi se istom omogućilo da zaradi milione na izgradnji stambeno-poslovnog objekta na lokaciji starog sjedišta Vodovoda, na parceli preko puta Elektrotehničkog fakulteta.

TAJKUNSKA MREŽA

Kako tvrde upućeni radnici Vodovoda, ovaj kontroverzni biznismen je već bezecovao pomenuto zemljiste, tako što je još poodavno za siću pokupovao parcele u blizini stare zgrade Vodovoda, a koje je bivša država svojevremeno otкупila od starih vlasnika.

Preduzeće pomenu toga tajkuna već godinama plete mrežu oko ovog, izuzetno vrijednog placa, iako je zemljiste, nedvosmisleno u vlasništvu Grada Banjaluke, odnosno Vodovoda, kao krajnjeg korisnika. Iz tog razloga, stara uprava Vodovoda je sa firmom ovog moćnika u više sudskih spo-

rova u vezi sa spornim zemljistem, ali najnovije informacije ukazuju na to da nova uprava, na čelu sa Dudukovićem, a uz Stanivukovićevu „zeleno svjetlo“, sada namjerava da se povuče iz parnica i zemljiste bez borbe prepusti tajkunu, koji tu namjerava da podigne tri stambene lamele, dok bi Grad, prema tom scenariju, formalno bio obeštećen, ali sa svega nekoliko destinacija KM, što je sto puta manje od stvarne vrijednosti zemljista na ovako atraktivnom mjestu – tvrde izvori magazina Faktor.

Po saznanjima Fakto ra, u aprilu su, na mnom izmišljena radna mjesta, između ostalih primljeni Radivoj Galić, predsjednik PDP-ovog

odbora u Golešima, aktivista Sabina Dragano vić i član SDS-a Draško Radulović (zaposlen na intervenciju SDS-ovog izvršnog direktora Željka Raljića).

KADA JE DOSTA?

Time se broj radnika Vodovoda „popeo“ na nevjerovatnih 360, što je neuporedivo više od stvarne potrebe. Naravno, i daleko više od medijskih tvrdnji direktora Dudukovića o tome da je, od dolaska nove administracije primljeno svega deset novih radnika.

A, što je u neku ruku čak i razumljivo s obzirom na to da se direktor baš i ne razumije u svoj posao pa mu treba neko da radi umjesto njega – tvrde nezadovoljni radnici.

V.B.

**NOVA ZAPOŠLJAVANJA
PREKO „ŠTELE“**

Poslanik Saveza nezavisnih socijaldemokrata (SNSD) u Narodnoj skupštini Republike Srpske Ilija Tamindžija za Faktor objašnjava detalje u vezi sa dokapitalizacijom HET-a, koju je opozicija pokušala da zloupotrijebi u dnevno-političke svrhe. To nije jedino njihovo politikanstvo na štetu Srpske. Takvim rabotama posebno je sklon jedan Hercegovac, za koga Tamindžija ističe da, u suštini, beznačajan. U intervju za Faktor pojašnjava ko sve ima za cilj da zaustavi projekt HE Dabar i čije smicalice izlaze na vidjelo!

FAKTOR: Uspjela je dokapitalizacija HET-a, čime su „palje“ priče o privatizaciji. Šta to znači za Hercegovinu?

Tamindžija: Možda zvuči nerealno, ali Elektroprivreda Republike Srpske je u ovom momentu lider u Evropi kada je u pitanju izgradnja proizvodnih objekata iz domena tzv. obnovljivih izvora. Trenutno je u izgradnji 430 MW

instalisane snage. Jedna od njih je hidroelektrana Dabar, čija realizacija je u toku. Sve dosadašnje aktivnosti na ovom projektu su finansirane vlastitim sredstvima. Kako bi se zaokružila finansijska konstrukcija, dio sredstava je obezbijeden kreditom kineske banke, koji podrazumijeva i dodatno vlastito učešće. Da bi se obezbijedila nedostajuća sredstva kao

'najelegantniji' način je osmišljena dokapitalizacija HET-a. Taj proces je uspješno okončan. Ovim je Republika Srpska počela udio vlasništva za 6,4% u Hidroelektrani na Trebišnjici i postigla zacrtani cilj – obezbijedila potrebna sredstva za izgradnju HE Dabar beskamatno.

Pojedini špekulantи su iskoristili momenat kako bi javnost zamaja-

vali pričom o nekakvoj privatizaciji. Zanimljivo je da su u isto vrijeme, mogu reći udruženim snagama, to činili opozicija i političko Sarajevo. Kao i svaki put do sada, kada se sve to završilo i pokazalo netačnim, nisu se udostojili da se obrate javnosti i kažu da su samo priču o privatizaciji izmislili zbog njihovih dnevnopolitičkih potreba. Ovaj projekat je za

Hercegovinu od presudnog značaja, a daću sebi za pravo da kažem i najznačajniji u ovom momentu u Republici Srpskoj. Dovoljno je reći da se ovim projektom bilans HET-a povećava za 50%.

FAKTOR: Nebojša Vukanović je i od dokapitalizacije pravio političku arenu, a sada je začuo. Evo prilike da kažete šta mislite o tome?

Tamindžija: Pomenuta osoba je toliko beznačajna da je bavljenje njim čisto gubljenje vremena. Njegova misija je da sve obesmisli, a posebno najznačajnije projekte. Njegovo mišljenje kreiraju određeni centri koji rade isključivo protiv interesa građana. To je pokazao i kroz proces donošenja odluka o dokapitalizaciji. Isključivi cilj mu je bio da zaustavi projekat HE Dabar.

Koliki je njegov bezobrazluk, prilikom učešća na Skupštini akcionara, prisustvovan je kao opunomočnik majinskog akcionara i nije glasao protiv odluke, niti je imao konkretnih prijedloga. Spreman je na sve da bi dobio i najjeftiniji politički poen. Sada je naprasno začutao, jer su ponovo njegove smicalice izašle na vidjelo.

FAKTOR: Nedavno je saopšteno da Njemačka odustaje od nekih projekata u Hercegovini.

FAKTOR: Nedavno je saopšteno da Njemačka odustaje od nekih projekata u Hercegovini. Imate li alternativu, put investitora iz Kine?

Tamindžija: Tačno je da smo putem mail-a dobili kratko obavešteњe da je nepoznat stav Vlade po pitanju nastavka projekta revitalizacije agregata u HE Trebinje 1,

uz preporuku da ponuđaćima koji su u postupku evaluacije ponuda sugeriramo da validnost produže do avgusta mjeseca tekuće godine.

HE na Trebišnjici imaju uspješnu saradnju sa kFW bankom od 2001 godine kroz projekat Power III, koji se realizuje kroz četiri faze. Prve dvije faze su uspješno realizovane, a u toku je evaluacija prispjelih ponuda za fazu tri i četiri. S obzirom da je i poslije toliko godina oprema na elek-

trani u dobrom stanju i pogonska spremnost na zavidnom nivou, eventualno odlaganje ovog postupka neće ugroziti rad preduzeća. U slučaju da se donese odluka o prekidu saradnje, naći ćemo alternativno rješenje u narednom periodu.

S obzirom na našu dosadašnju međusobnu saradnju, zabrinjava postupak jedne ozbiljne zemlje kakva je Njemačka, da se bavi takvim stvarima. Ako radite na opstrukciji takvih projekata osim što nanosite obostranu štetu, gubite i ugled u svijetu.

Što se tiče projekta vjetroparka Hrgud, takođe nismo značajnije oštećeni, osim izgubljenog vremena zbog dugih procedura banke. Kada su u pitanju projekti vjetrolektrana i solarnih elektrana imamo bar jednom mjesечно zainteresovanog investitora.

FAKTOR: Kada je u pitanju HE Dabar, kakva je sada situacija na terenu i kada se mogu očekivati značajni radovi na toj lokaciji?

Tamindžija: Projekat HE Dabar je dosta kompleksan i sastoji se od više cjelina, a to su: brana, dovodni tunel, mašinska zgrada, odvodni kanal kroz Dabarsko polje i dalekovod 220 kV. Najkompleksniji je sva-kako dovodni tunel koji je nešto duži od 12 km i trenutno se izvode radovi na betoniranju sekundarne obloge. Početak radova na preostalim objektima očekuje se vrlo brzo, aktiviranjem potpisanih ugovora sa kineskom kompanijom. Ovaj projekat je bio veliki poduhvat i za bivšu državu.

FAKTOR: Bliže se izbori.

Kako stoji SNSD u opština Hercegovine?

Tamindžija: Kada su u pitanju izbori, SNSD ima jasan stav da oni treba da budu održani u oktobru, uz činjenicu da je CIK izabran nelegalno. U posljednjih par izbornih ciklusa SNSD je ostvario zapažene rezultate. Situacija je različita od opštine do opštine i ona u velikoj mjeri zavisi od personalnih rješenja i aktivnosti na terenu. Ne bih dao sebi za pravo da pojedinačno ocjenjujem rad odbora, ali u Hercegovini očekujem pobjedu na svim nivoima.

FAKTOR: Koliko imate sudskih procesa protiv Vukanovića i kako su

od naručioca nego što je presuđeni.

FAKTOR: Glasaci iz Hercegovine značajno su učestvovali u izbornom procesu u Srbiji. Možemo li očekivati glasanje u kontra-smjeru?

Aktuelna vlast u Srbiji je realizovala značajne projekte u Hercegovini i možda je jedina do sada koja je imala konkretne aktivnosti. Naravno da je to značajno opredijeljilo građane na proteklim izborima koji su u velikom procentu dali podršku aktuelnoj vlasti i predsedniku Vučiću. Ne vidim niti jedan razlog da podrška ne bude i, kako Vi kažete, u kontra smjeru. Z.S.

NIJE BILO SUKOBA

FAKTOR: Da li se utišao sukob na relaciji Tamindžija i ostali - Milović?

Tamindžija: Uzvratio bih kontra pitanjem: Da li ste glasno čuli za taj neki navodni sukob ili iz izvora reklaka? Poznat sam kao neko ko na konkretna pitanja daje i odgovore. Iskreno, ne sjećam se ni kada smo se susreli, a ne sukobili. Ako mislite na njegovo otvoreno pismo i moj odgovor na profilu, nije povod nikakvog sukoba. Mislim da pismo nije imalo nikakvog smisla, a posebno pominjanje mene u kontekstu koji ne stoji.

Posebno mi je zadovoljstvo što iza nas, koji se bavimo javnim poslom, uvijek neko vrši inventuru i kao što kaže predsednik Dodik „Važno je šta iza vas ostane!“. To je ono što građani najviše cijene i uvijek pokažu na izborima.

PONIŽAVAJUĆE POREĐENJE

FAKTOR: Hoćete li opet izaći na međan Vukanoviću u borbi za poslanika?

Tamindžija: SNSD kao ozbiljna politička partija će donijeti najbolje odluke kad su u pitanju kandidati za određene pozicije na izbornim listama. Mislim da puno značaja dajemo ličnosti poput Vukanovića. Nikakav međan sa takvom osobom ne želim. Obzirom da ga veoma dobro i dugo poznajem, svako poređenje s njim mi je veliko ponirenje.

Zar on nije kandidat za člana Predsjedništva BiH? Tolika podrška u Cazinu, Bužimu...

GACKO-FOČA NA LISTI PRIORITYA

FAKTOR: Hercegovci se sa pravom bune zbog putne infrastrukture preko Tjentišta i dionice do granice sa Crnom Gorom. Kad će to doći na red?

Tamindžija: Cinjenica je da ova Vlada značajno ulaže u putnu infrastrukturu u Hercegovini, ali su potrebe još velike. Slažem se da je na listi prioriteta svakako putni pravac Gacko - Foča. Mislim da su planirana značajna sredstva za taj putni pravac. U jako lošem stanju je putni pravac Foča - granica Crne Gore i upoznat sam da ga je opština Foča kandidovala u visokom rangu prioriteta. Osim toga potpisani su ugovori na rehabilitaciju putnih pravaca Nevesinje do granice prema Mostaru i Ljubinje - Stolac.

Sa obale Azovskog mora

— Autor: Даниэль Симич

Drugi put u Marijopolju, ali prvi put vidim more. Plitko i neslano. Zato ga neki zovu jezerom. Vidio sam i mrtve. Puno mrtvih ljudi. Leš Azovca u Gagarinskoj ulici u izgledu kao voštana lutka. Niko ga ne sklanja već mjesec dana. Dva civila u neposrednoj mu blizini sahranili u lijevak od aviobombe. Njega niko neće.

S velikim zakašnjenjem shvatam da nijesam na setu postapokaliptičnog filma, već da se scenografija u njima pravi kopirajući snimke kakve upravo hvatam.

Nijesam tačno siguran s kim idem. Ni s kim se sastajemo. Tek što završavam uključenje za RTRS, poziva me čovjek po imenu Igor. Stižem da pojedem konzervu kiljke u paradajz sosu. I trčim. Letim. Onda opet čekam. Takve situacije me uvijek sjete na srpski opis vojske: Žuriš da bi čekao. Čekaš da bi žurio.

Zadihan je i Roberto di Mateo. Rimljani su rođeni u Bariju, kojem je polovan ruski koji pričam zlatan. Jedina veza sa svijetom oko njega. Igor dovozi crni terenac i otvara gepek prepun mješovite robe. Nešto ostavlja, nešto mu pomažemo da odnesu nazad u sobu, kako bi se oslobodila sjedišta. Pridružuje nam se i sijed čovjek, koji kaže da mu je ime „kao kod Puškin“ Aleksandar Sergejevič. Ali ne idemo još u Marijupolu.

Dok Igor za volanom traži da Bobu prevedem priču o Suvorovljevom pohodu preko Alpa iz 1799. godine, stižemo do benzinske pumpe. Na njoj hitna pomoć sa natpisom Harcisk toči veliko metalno bure umjesto pacijenta. Zatim supermarket.

Kupih sebi vodu. Oni tri puna kolica. Tu je još jedan crni terenac, dva uniformisana čovjeka sa oružjem i jedan mladi koji kaže da su ga iz Raša Tudej na ruskom poslali na prvi zadatak. Sljemove i pancire vadimo iz prtljažnika i stavljamo pod noge. Ostatak slobodnog prostora i u kabini, prepunjen je artilklima široke potrošnje. Ranci su nam u krilu. Pod sjedištem mi je rep iskoristenog minobacačkog projektila. Snjarad.

Bojepripas. Više toga u ledja vozačkog sjedišta zadjenute neke novine, ljuti čili čips i ukrašena kutija. U njoj ikona Sv. Nikolaja čudotvorca. Mada na kolima nema tablica, Igor ne staje na blokpostu. Ni na jednom. Preziva se Kimakovski i bio je četiri godine u ukrajinskom zatvoru. Zarobili su ga u Debaljevcu jer ga je pogrešan put odveo na neprijateljsku stranu. Sada je savjetnik predsjednika DNR, Denisa Pušilina. Aleksandar je bio tri mjeseca u tijurmi. Iz Marijupola je. Uhapsili ga zbog neslaganja sa prevratničkim vlastima. Obojicu su razmijenili 2019. godine. Idu, nose pomoć i prate stanje. Idu skoro svaki dan, već dvije sedmice.

Znam put. Znao bih otići sad sam. Dan je i sija sunce. Između Ni- kolajevke i Bugasa, na mjestu gdje je tukla artillerija iz okružene Volnovah, vidim crne trage u zelenim njivama. Prilično je blizu, ali ima još i bliže. Odmah pored puta. Pred kola istrcavaju fazani. I muški i ženski. Čim ljudi zadivljaju, priroda se optomi.

Suprotno pravcu do Jalte i Odese, na izlazu iz Marijupola kolona civila koji napušta grad. Svi moraju prvo proći filtraciju. Rusi koriste baš taj izraz. Tek onda mogu izaći. Nakon poznatih prizora popaljenog i razorenog grada, kuda sam prošao ranije, skrećemo u crkveno dvorište. Zlatna krljuš po lukovicama kupole ruske crkve. Najstarija crkva u gradu. Iz 1993. godine. Unutra puno. Na službi u jedan glas pjevaju očenaš. Prepoznam, razumijem, shva-

tam. U tim pogledima isti smo narod. Ne samo u jeziku i vjeri. Mada, nema baš puno više od toga što čini neku naciju.

Sljedeća je Avenija metalurga. S jedne strane izgorjela i izlupana stambena sovjetskih kocka, sa druge neoklasistička zgrada Filharmonije i spomenik upravo Puškinu. Plakati koji kažu da se trebao svirati džez 25. februara. Između napušteni ruski BMP. Borbena mašina pješadije. Jedina muzika koja se čuje sad, jeste lupa i škripta limova sa populanim zgradama. Vjetar ponekad napravi krešendu, otkidajući neki pleh. Udara činelom rata o zemlju.

Kristalni lusteri gore, mermerni podovi dole. Mrkli mrak. Uključujem far na kameru i sporazumno mijevamo se za nekim bakicama koje sjede na improvizovanim krevertima. Svi ti ljudi žele da pričaju sa novinarama. Za razliku od građana Donjecka. U tome vide ne samo izdubnu granu za svoju patnju i muku, već i nadu da će im se poboljšati stanje, kad drugi vide kako im je.

Na strane glasove, iz prostora koji koriste kao kuhinju izlazi starija žena. Sama govori ono što sam čuo na više mesta. Zgrade su gadi, razorili i zapalili, vojnici Oružanih snaga Ukrajine. Još dok u gradu nije bio ni jedan ruski vojnik. Pitam zašto. Kaže: Zato što su osjetili da im je kraj. Pa kad je njima kraj, onda ne treba da bude ni grada, ni nas vih.

Potom ulazimo u zgradu SBU. Službe bezbjednosti Ukrajine. Silazimo u podrum. Igor

i Aleksandar se vraćaju tamo gdje su ih tukli. Kaže, najgore je bilo kad ga polegnu na klupu, obore mu glavu da visi i stave krpu preko lica. Onda nalivaju vodu.

Na putu prema obali i luci krš, cigla, tenk, grane, kamion, debla, čaure, neeksplodirane granate, pečeni ljudi, panciri, šljemovi. Kao što se pred filharmoniom iznenadnih kada su plavci iz Ministarstva za vanredne situacije izvadili mrtvaca iz žbunja gdje sam već prolazio, a nije sam ga primjetio, jedva u zgnječenoj masi rebara i mesa poznajem ljudsku vilicu. Sam za sebe mislim da sam bolestan, jer osjećam miris pećenja. Šta da radim kad je tako. Još mi je u nosu. Kao i zvuk avиobombi i raketa iz sistema Grad, koji udaraju oko dimnjaka Azovstalja.

Odatle kroz mučne prizore ljudi u ruševinama, koji nose humanitarnu pomoć iz Rusije, idemo da Aleksandar pogleda svoj stan. Još brže se vraćamo jer smo probili gumeni Oročeni

smo njenim izduvavanjem. U sljedećem trenutku se hvatam kako mijenjam točak na Nisan Ekstreju u crkvenom dvorištu u Marijupolu. Kao sa igumanom Đurđevih stupova, kada sam brzinski vulkanizerovaon na Metohiji, da Šiptari ne vide popa u kolima.

Zahvaljujući brzom remontu, stižemo da pogledamo tek začićenu fabriku Iljića. Na prilazu njoj puno mrtvih ljudi leži po cesti. Niko ih ne sklanja. Opasno je. Eksplozije ne prestaju. Avioni huče. Mrkli je mrak sve obuzeo. To primjećujem samo jer se ne može više fotografirati. Uskoro više ništa ne vidim. Počinje kiša i hladnoća. Čujem samo kako šuti voda po asfaltu i blatobranima.

Vraćamo se za Donjeck noću. Staje se na svaki blokpost.

MISTERIJA KOJA TRAJE GODINAMA

Da li je Slobodan Milošević zaista sahranjen u POŽAREVCU?

ZVANIČNO

Bivši predsjednik Srbije, prema zvaničnim podacima, umro je u ćeliji pritvorske jedinice Tribunala u Hagu, u subotu 11. marta 2006. godine, u ranim jutarnjim časovima, od infarkta, prouzrokovano dugogodišnjom hipertenzijom i zadebljanjem srčanog mrišća lijeve komore. Sahranjen je osam dana kasnije u dvorištu porodične kuće u Požarevcu. Sve što se dešavalo između, u tih nekoliko dana, prije svega sa njegovim tijelom, ostaje zagonetka.

BORISLAV MILOŠEVIĆ
Ubili mi brata!

Bivši predsjednik Srbije umro je u ćeliji pritvorske jedinice Tribunala u Hagu, u subotu 11. marta 2006. godine, u ranim jutarnjim časovima, od infarkta, prouzrokovano dugogodišnjom hipertenzijom i zadebljanjem srčanog mrišća lijeve komore. Sahranjen je osam dana kasnije u dvorištu porodične kuće u Požarevcu. Sve što se dešavalo između, u tih nekoliko dana, prije svega sa njegovim tijelom, ostaje zagonetka.

ubio

Šesnaest godina nakon smrti Slobodana Miloševića u Hagu traje misterija da li je nekadašnji srpski predsjednik zaista sahranjen u Srbiji, ali i još važnije da li je uopšte umro onog datuma kada je to saopštio Haški tribunal. Čini se da su njegova smrt i sahrana osuđeni na intrigu i nepoznanicu gotovo kao onu koja je pratila život i smrt Josipa Broza Tita. Medijski jedno od najpraćenijih suđenja u istoriji, a nakon toga i iznenadna smrt i sama sahrana Slobodana Miloševića obavijeni su tajnama koje ni do danas nisu razjašnjene.

TEORIJE ZAVJERE I EVENTUALNA EKSHUMACIJA TIJELA

TAJNA PRITVORSKE KAMERE

Prva enigma je u vezi sa kamерom u čeliji u kojoj je boravio Slobodan Milošević. Nije radila baš te noći, 11. marta, kada je, po zvaničnim tvđnjama, preminuo nekadašnji vođa Socijalističke partije. Bar su tako tvrdili mediji, a Haški tribunal nikada nije potvrdio niti demantovao ovu vijest. Miloševića je bez svijesti pronašao zatvorski čuvan. Nakon što je smrt potvrdio i glavni ljekar pritvorskog jedinice, doktor Paulus Falke, čelija je zapečaćena. S obzirom da je bio vikend, prošlo je nekoliko sati dok se nije pojavio holandski sudski vještak koji je potpisao osmrtnicu. To je zvanična verzija priče. Zvanično, Haški tribunal je smrt Sloboda-

udar tako da je konačan zaključak da je smrt nastupila prirodnim putem.

DVIJE ISTRAGE SMRTI I SUDBINA MOZGA

Vodene su dvije odvojene istrage nakon što je Slobodan Milošević preminuo. Haški tribunal je vodio svoju, a Holandija, kao zemlja domaćin, vodila je svoju istragu i po svojim zakonima. Po onome što se zna, a to je veoma malo, urađena je zajednička autopsija tijela, koje je nakon toga isporučeno porodicu. Zanimljivo je da Holandski forenzički institut zatražio dodatna ispitivanja za liječenje povrišenog krvnog pritiska, ali je, po svom nahodjenju, pio i druge lijekove, uglavnom seditive. Ništa od toga, međutim, nije moglo da izazove srčani

LIJEĆENJE U RUSIJI

Cetiri mjeseca prije smrti Slobodana Miloševića, u Hag su stigli doktori iz Francuske, Rusije i Beograda. Preporučili su liječenje u Rusiji, ali do njega nikada nije došlo. Bilo je predloženo da se on liječi na poznatom specijalističkom institutu Bukuljev, ali Sud to nije prihvatio. Mediji su primjetili da je nakon sahrane brat Slobodana Miloševića, Borislav otisao u Moskvu – na Institut Bukuljev. Slučajnost?

šeg predsjednika Srbije, a zatim ga redovnim letom, u zavarenom kovčegu, samo proslijedio u Srbiju. Da li se u kovčegu zaista i nalazišlo tijelo, nikada nije razjašnjeno na način da je bez svake sumnje može utvrditi da je zaista i otpremljeno u Srbiju.

GUBI MU SE TRAG

Što se mozga tiče za dubinsku toksikološku analizu, koju su holandski patolozi željeli da obave bilo je potrebno više vremena, tako da je mozak, navodno, ostao u Institutu.

„Sjećam se da je Miloševićovo tijelo u martu 2006. vraćeno u Srbiju bez mozga“, rekao je, prije par godina, za BBC Kristijan Šartije, koji je u to vrijeme bio portparol Tribuna-

la. „Ne znam šta je bilo poslije – da li je mozak vraćen porodici cijeli ili u dijelovima, ili je ostao na Institutu, ili je uništen“, zaključio je Šartije.

Florens Artman, u to vrijeme portparol Karle del Ponte, otišla je i korak dalje u razvijanju teorija zavjere. Potvrdila je da zbog strogih holandskih zakona Tužilaštvo tribunala nikada nije moglo da provjeri da li je u Hagu ostao samo mozak ili čak još neki dijelovi tijela. Prema tim zakonima te informacije mogu da dobiju samo holandski ili srpski državni organi i članovi najuže porodice. Holandski forenzički institut medijima je odbio da da bilo kakve informacije osim što su potvrdili da, uopšteno,

institu imao pravo „da zadrži određene dijelove tijela, iz određenih slučajeva, radi dalje analize“. Dakle, sigurno je da mozak, a možda i još neki dijelovi tijela nisu dopremljeni na sahranu u Požarevac.

ŠTA JE BILO U ZAVARENOM SANDUKU?

Tijelo Slobodana Miloševića, 14. marta, tri dana poslije smrti, preuzeo je sin Marko.

Grupa ruskih ljekara

koji su doputovali sa

njim odgledali su dio

video-snimaka

autopsije

i pregledali tijelo,

prije nego je prebačeno

u limeni sanduk.

Marko Milošević je tada

izjavio: „Moj otac nije

umro, on je ubijen“.

I vratio se u Moskvu.

Tijelo je odmah prebačeno

na aerodrom u

Amsterdamu, sanduk

zavaren, i nakon ca-

rinskih procedura, re-

dovnim letom upućeno

u Beograd. Sanduk su

dočekali članovi O-

doba sa sahranu koju su

činili njegovi saborci

iz Socijalističke partijske

čestitke.

Zaključio je tada

poznati glumac i prijatelj porodice Milošević.

Bilo je i drugačijih mišljenja njegovih saradnika:

„Postoje razne

gluposti, ali zamislite

da je otvoren kovčeg.

Milošević je već osam

dana mrtav“, rekao je

novinarima televizije

B92 Miloševićev saradnik i visoki funkcijoneri Socijalističke partije Srbije Zoran Andelković, 18. marta, na dan sahrane.

„Mi smo čak mislili

da promijenimo kovčeg,

ali pošto je vršena

obdukcija, to je limeni

kovčeg unutra“, zaključio je on.

Na sahrani u Požarevcu, u dvorištu porodične kuće, na kraju

je bilo samo pedesetak ljudi.

Ostaje i misterija

tadašnje ponašanja

vladike Filareta.

On je, navodno, rekao

da neće opelo obaviti

nad krstom, već nad

otvorenim sandukom.

Kako mu se nije mo-

glo udovoljiti zahtje-

vu, otiašao je sa sahrane.

Stoje s lijeva na desno:

- Paško Ljubičić
- Slobodan Milošević
- Mladen Naletilić Tuta
- Mehmed Alagić i
- Naser Orić

Čuće:

- Goran Jelišić
- Dragoljub Prpač
- Predrag Banović i
- Zoran Žigić

želeljela da organizuje zvaničnu državnu sahranu.

Članovi Odbora tada su medijima govorili da im je jasno i nedvosmisleno rečeno da se sanduk ne smije otvarati, a neki od njih otišli su i korak dalje: „U sanduku je možda nešto i bilo, ali sigurno je nije tijelo Slobodana Miloševića....“.

GLOGOV KOLAC

Ostaje izjava Bate Živojinovića iz 2009. godine:

„Niko ga nije vidovali mrtvog, a pogotovo mi Srbi. Nismo vidjeli ni fotografije. Njegov limeni sanduk nije otvaran. U Požarevcu je jedan član Otpora glogovim kocem probijao sanduk, ali ga nije našao. Mira, Marija i Marko nisu bili na sahrani.

Ni u jednoj arhivi, dokumentaciji... nije zapisano da on leži mrtav nad krstom, već nad otvorenim sandukom. Ne tvrdim da je živ, ali nemam dokaze ni da je mrtav. Bio sam na sahrani u Požarevcu, ali sanduk nije otvaran“.

I.B.

Kuće, zemljišta i poslovni prostori od milion KM

TRNOVO KAO BEVERLI HILLS

Najviša cijena stana po kvadratnom metru u Republici Srpskoj lani je iznosila 5 113,9 KM/m² i evidentirana je u opštini Trnovo! Površina stana iznosi 43,48 m² i nalazi se u novogradnji, odnosno u objektu izgrađenom 2021. godine. Ne čudi što je Trnovo na prvom mjestu, imajući u vidu da se nalazi između najljepših planina. Ukupna prosječna cijena stana u Republici Srpskoj iznosi 1.489,5 KM/m², dok je njegova prosječna korisna površina 50,3 m². Prosječna cijena kuće u Republici Srpskoj je 76.754 KM.

POTRAŽNA VEĆA OD PONUDE

U vrijeme inflacije standardni oblici štednje nisu isplativi, pa se češće razmišlja o ulaganju u nekretnine, iako struč-

naci u toj oblasti naglašavaju da treba pratiti trendove ponude i potražnje, poreska davanja i iznose održavanja. Cijene stanova u Banjaluci i posljednjih mjeseci

ponovo su otišle u nebo. I na nivou Republike Srpske u prošloj godini je zabilježen rast broja kupoprodajnih ugovora za 21,7 odsto, prodatih nepokretnosti je više za čak 27,6 procenata, a ukupna ostvarena cijena je povećana za 53 odsto ili za 474,2 miliona u odnosu na 2020. godinu, podaci su iz Registra cijena nepokretnosti, koji

vodi Republička uprava za geodetske i imovinsko-pravne poslove. U Registru je evidentirano ukupno 57.605 kućnih nepokretnosti, kojima je prometovano 111.342 nepokretnosti, odnosno u prosjeku na mjesecnom nivou oko 960 ugovora. Ostvarena cijena u ugovorima iznosi 3,1 milijardu KM u prethodnih pet godina. U 2021. godini evidentirano je 14.771 kupoprodajnih ugovora u kojima je prometovano 30.258 nepokretnosti, odnosno u prosjeku na mjesecnom nivou oko 1.230 ugovora, a ukupna cijena je gotovo milijardu maraka ili 895.381.077 KM.

Za stan od 170 kvadra-ta 380.000 KM!

Najviše evidentiranih prometovanih stanova u 2021. godini u Republici Srpskoj bilo je, očekivano, u većim gradovima u Banjaluci, Bijeljini, Istočnom Novom Sarajevu i Doboju. Najviša cijena stana u Republici Srpskoj u 2021. godini iznosila je 379.611,65 KM i registrirana je u gradu Banja Luka. Površina stana iznosi 171 m² i nije u novogradnji, već se nalazi u objektu izgrađenom 2016. godine. Uz stan su prometovani pomoćni prostorija (ostava) i garaža. U odnosu na 2020. godinu, mala je razlika. Naime, cijena najskupljeg prometovanog stana u Republici Srpskoj, površine 155,17 m², sa tri pomoćne prostorije, iznosila je 2020. godine 386.615,10 KM. Najskupiji stan te godine prodat je na Jahorini. Ekonomisti ističu da treba napraviti razliku između onih koji rješavaju stambeno pitanje na kredit, a njih je najviše, i bogatih koji ulazu u ovu nekretnine. Na građevinskom tržištu su različiti igrači, a naš mentalitet je takav da

svaki Srbin želi da kupi svoj stan. Od toga ruke trljaju šefovi firmi u visokogradnji.

Kuća 850.000 KM!

Iz Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove su potvrđili da je najviše evidentiranih prometovanih kuća i građevinskog zemljišta u 2021. godini bilo je u Banjaluci, Bijeljini, Laktašima, Palama i Prijedoru. Najviša cijena kuće u Republici Srpskoj u 2021. godini iznosila je 850.000 KM i evidentirana je u Banjaluci. Njena korisna površina iznosi 142,4 m², a površina zemljišta uz objekat 291 m² i sagrađena je 1980. godine. U odnosu na 2020. godinu, značajne su promjene. Naime, cijena najskuplje prometovane kuće u Republici Srpskoj 2020. bila je 620.000 KM, a njena površina iznosila je 133 m² i zemljište uz objekat površine 530 m². Ne rastu cijene zemljišta svuda isto. Očekivano, najviša cijena građevinskog zemljišta u Republici Srpskoj u 2021. godini zabilježena je u Trebinju i iznosi je čak 3.892.000 KM za površinu zemljišta od 9.910 m².

Niko neće u Petrovac i Oštru Luku

Najmanji broj kupoprodajnih ugovora evidentiran je u 2021. godinu u Petrovcu i to samo jedan. Ništa bolja tražnja nije bila ni za nepokretnostima u Krupi na Uni (2), Kalinoviku (4), Oštroj Luci (6), Jezzeru i Novom Goraždu (7). Međutim, i od lošijeg ima gore. U Srpskoj imamo male, izrazito nerazvijene lokalne za-

jednice u kojima se ne prodaje ni zemljište ni kuće. Aktivnosti na tržištu nepokretnosti u prethodnoj godini nisu evidentirane u Berkovićima, Istočnom Drvaru, Istočnom Mostaru i Kupresu.

Muškarci su mahom vlasnici

Od ukupnog broja svih prometovanih nepokretnosti u Srpskoj kao vlasnici (ili suvlasnici) u katastarskim evidencijama Republičke uprave za imovinsko-pravne poslove upisani su muškarci u procentu od 55

%, a žene 45 %. Inače, na tržištu nepokretnosti u Republici Srpskoj je najzastupljenije zemljište, i to građevinsko zemljište (28,4 %) i poljoprivredno zemljište (24,1 %) i to čini ukupno 52,5% svih evidentiranih nepokretnosti u kupoprodajnim ugovorima. Od objekata i posebnih dje-lova objekata na tržištu je najviše evidentirano stanova (17 %) i kuća (7,7%).

A.A.

BIJELJINA I LAKTAŠI PRVI NA LISTI

Najviša cijena poslovnog objekta u Republici Srpskoj je 1.200.000 KM i evidentirana je u gradu Bijeljina i opštini Laktaši. Korisna površina poslovnog objekta u Bijeljini iznosi 2.180 m² a površina zemljišta uz objekat 24.819 m² i sagrađen je 2000. godine. Korisna površina poslovnog objekta u Laktašima je 880 m², dok je površina zemljišta uz objekat 4.686 m² i sagrađen je 2012. godine. Najveći udio u tržištu poslovnih nepokretnosti pripada poslovnim prostorima (88%). Najviša cijena poslovnog prostora u Republici Srpskoj iznosi 990.000 KM i evidentirana je u gradu Prijedoru. Površina poslovnog prostora iznosi 498,91 m² i nalazi se u objektu izgrađenom 2020. godine.

TAROT PROGNOZA: SAZNAJTE ŠTA VAS OČEKUJE?!

Ludilo u ljubavi i veliki novac

Tarot vam daje uzbudljivu priliku da ostvarite uvid u prošlost, sadašnjost, pa čak i približi faktore koji utiču na vašu budućnost. Sve se može naći u kartama! Možda ste pomalo zbumjeni, jer postoji mnogo karata koje bi trebalo savladati, a ukoliko ste pročitali knjižicu koja je došla uz vaš špil, vjerovatno ćete se tek samo malo približiti ovoj uzbudljivoj igri. Garantujemo vam - mnogo bolje ćete se osjećati kada miještate, stavljate na sto i čitate svoje tarot karte.

O čemu je riječ?

Za početak, malo istorije. Tarot je počeo kao kartaška igra u 15. vijeku. Dakle, iako se može činiti da je to drevna praksa, upotreba tarota za „proricanje“ došla je na svoje tek u 18. vijeku.

Možda ste vidjeli reklame u kojima je tarot predstavljen kao sredstvo za predviđanje budućnosti, ali ove karte su zapravo najkorisnije za razmišljanje i donošenje odluka, navodi Keri Vard, zvana Tarot Bela, koja praktikuje ovu igru

više od 25 godina.

Zašto su neke karte u bojama, a druge nisu?

Ako ste dobro pogledali svoje karte, primjetiće da neke imaju različita imena i da su numerisane od nula do 21 (ili od jedan do 22, za-

visi od špila). Karte bez boja čine glavnu arkanu. Standardni špil ima 78 karata: 22 u velikoj i 56 u maloj arkanu. Mala arkanu predstavlja radost, trijumfe, nade, strahove, smetnje i izazove koje doživljavamo svaki dan.

Spremni za čitanje?
Započnite miješanjem špila dok razmišljate o svom pitanju. Možda ćete željeti da presječete promiješani špil na tri gomile, a zatim ga ponovo sastavite prije nego što izvučete svoje karte, a možda i

ne. Uradite ono što vam se čini da treba da uradi-te. Isto tako, možda ćete htjeti raširiti karte licem prema dole i pomicati ih prije nego što odaberete, umjesto da dijelite špil. Način na koji ćete miješati u potpunosti zavisi od vas. Najvažniji aspekt je vaša koncentracija na pitanje na koje želite da dobijete odgovor.

S lijeva na desno

Izvucite tri karte s vrha špila i postavite ih tako da se čitaju s lijeva na desno. Možete koristiti kartice da označite prošlost, sadašnjost i budućnost, ili situaciju, akciju i ishod. Ako želite da saznate šta će biti sa vašom vezom, možete čak i prvu kartu označiti kao sebe, drugu kao svog partnera (ili potencijalnog partnera), a treću kao odnos između vas dvoje. Ne brinite! Ako još ne znate značenje svih karata – ipak ih ima 78. Veliki dio čitanja Tarota je izgradnja vlastite intuicije. Pažljivo pogledajte karte. Uočite kako su one povezane jedna s drugom. Potražite vezu između njih. Trebalo bi da ispričaju priču. Vrijeme, praksa i otvoren um dobro će vam poslužiti na ovom putovanju.

Kako to rade profesionalci?

Neki profesionalci zagovaraju da nove tarot karte držite sa sobom nedjelju dana (u torbi, na stolu, ispod jastuka, itd.), kako bi karte mogle da se „podese“ na vašu energiju i vibraciju. Drugi jednostavno vole da provedu dodatno vrijeme miješajući ih. Do vas je, navodi Cosmopolitan.

AKO TRAŽITE POSAO

Ukoliko se osjećate nesigurno u vezi sa svojim karijernim putem ili razmišljate o novom poslu, postavite pitanje tarotu.

Koja je moja trenutna energija u karijeri?
Koju prepreku treba da savladam?
Ko mi može pomoći?
Koji je najbolji korak za mene u narednom mjesecu?

Za svaki dan u godini
Tradicionalno vjero-vanje za tarot karte je da se one ne bave doslovno proricanjem, već istraživanjem puteva sudbine što znači da će nam pomoći onoliko koliko u njih vjerujemo. Zamisljivo je da svaki dan u godini ima svoju tarot kartu, kao što svaki čovjek ima svoju kartu koju je potrebno uvijek držati uz sebe.

PITANJA NAKON RASKIDA

Ako ste se nedavno rastali od nekoga i želite da saznate više o tome zašto, ili da otkrijete da li ćete ponovo biti zajedno – izvucite po jednu kartu za svako od ovih pitanja:

Koja je trenutna energija veze?

Šta je osnovni uzrok razlaza?

Koja su njegova/njena prava osjećanja prema meni sada?

Kakve su sada njihove namjere prema meni?

Kakva je buduća priroda ove veze?

Koji je najbolji korak da sada preuzmem?

ZAPOŠLJAVA
SLJEDEĆE PROFILE
RADNIKA

051/385-995

Dubička 189
Banjaluka

5 stvari o kojima muškarci razmišljaju tokom seksa

Spašavaj se kako znaš!

Prvi put kada je moj prijatelj rekao „volim te“ svojoj devojci, izgovorio je to tokom seksa. Ipak, većina momaka kažu da u tim trenucima ili ne misle, ili razmišljaju jednostavno o tome da je seks odlična stvar! Osim što se nadaju da će uživati i pitaju se kako će biti ocijenjen njihov „učinak“, muški um izvlači i sljedeće čudne stvari tokom seksa:

Kako sam dospio ovde?

„Šta sam rekao/uradio u posljednja 24 sata?“

Ekstaza na dnu, agonija na vrhu

„Lijen sam i van forme. Kad bih mogao da se opustim, zavalim i uživam u seksu u ovom položaju, to bi bilo odlično. Tjeram sebe da nastavim dalje, kao da sam u vojsci“.

Šta moji prijatelji trenutno rade?

Kada nešto izgradite u svom umu, to nije tako sjajno kao što ste mislili da će biti kada se zaista dogodi.

„Za mene, seks je bio samo iščekivanje, a ne toliko stvarni čin“.

Super-slučajne misli

Seks može oslobođiti hemikalije u muškom umu koje podstiču sumične misli kao što

su:

„Gdje li sam izgubio ključeve prošle godine?“

Da li mi se zaista sviđa ova osoba?

Ponekad se pitaju: „Šta to radim? Hoće li se ovo ponoviti? Da li mi se ta osoba uopšte toliko sviđa? Kad bolje razmislim, da li im se toliko sviđam?“

M.N.

I ŠTA ĆEMO SAD?

„Dakle, kada su stvari vruće i teške, samo razmišljam o bilo čemu drugom osim na ono što me pali da ne ejakuliram prerano“, navodi magazin Marie Claire neke od misli muškaraca tokom seksa.

ŠTRUMPFETA!

Znamo da žene zamišljaju druge muškarce tokom seksa. I momci to rade. Mislimo obrnuto!

„Dok vrštim njeno ime, možda mislim na njenu zgodnu rodicu, najbolju drugaricu, moju učiteljicu iz trećeg razreda, Štrumpfetu...ili... Samo se šalim. Možda“.